

EXPUNERE DE MOTIVE

Activitățile economice în domeniul metalelor prețioase din ultimii aproape 20 de ani au fost derulate în baza prevederilor Ordonanței de urgență nr.190/2000 care a oferit operatorilor economici - producători, importatori, comercianți, amanetari - dreptul de a-și marca singuri bijuteriile puse pe piață, fără a avea o evidență strictă a cantităților de bijuterii din metale prețioase puse pe piață. În acest context, statul a pierdut controlul asupra acestui domeniu de activitate economică, permițându-se dezvoltarea unei piețe subterane enorme. **În tot acest timp, statul nu a avut o evidență a cantităților de metale prețioase care intră și ies din țară.** Efectele negative s-au tradus în pierderi masive pentru bugetul de stat, pentru operatorii onești și, nu în ultimul rând, pentru consumatorii români. Pierderile s-au cuantificat atât prin prejudicierea masivă a bugetului de stat, cât și prin distrugerea unui sector economic care asigură mii de locuri de muncă.

Modificarea Ordonanței de urgență nr.190/2000 prin intermediul Ordonanței de urgență nr.10/2018 a reușit să stopeze în mare măsură practicile ilicite din piață, prin reintroducerea mărcii statului – o practică care se regăsește în majoritatea legislațiilor statelor din Uniunea Europeană.

În ciuda acestor modificări, continuă să subziste patru situații neconforme din piață, care alterează atât piața metalelor prețioase, cât și veniturile care ar trebui colectate la bugetul public, după cum urmează:

- **Schimbul de aur** - o denumire generică utilizată pentru contractul de *lohn* (contract de prestări servicii), fiind definit drept: "contractul prin care un producător, numit executant, se obligă să execute un produs la comanda unui beneficiar, numit ordonator, în schimbul unei remunerații și pe baza documentației tehnice puse la dispoziție de ordonator". Nerespectarea acestui termen legal și utilizarea sa pentru mascarea unui act de comerț direct, de forma vânzare – cumpărare, aduce statului importante prejudicii sub aspectul încasărilor de TVA la bugetul de stat. Pe de altă parte, majoritatea operatorilor care lucrează prin contracte de *lohn* (aur oferit spre prelucrare) nu apelează la producătorii români, preferând schimbul de efectuat pe loc de către așa zisele firme producătoare, care de fapt aduc din străinătate, fără acte legale, bijuteriile prelucrate, în țară;

- **Vânzarea de aur la prețuri sub nivelul pieței** - prejudiciul creat astfel statului rezidă din taxe și impozite aplicate unui cost de producție ireal ori de proveniență a mărfii din surse ilicite;
- **Vânzarea fără bon fiscal** - în momentul încheierii vânzării, clientului îi este prezentat certificatul de garanție, "care are specificat prețul și în baza căruia este oferită garanția". Acesta este un tertip utilizat pentru a minimiza importanța bonului fiscal sau a facturii. Din punct de vedere legal, garanția produselor este acordată în baza documentului care atestă achiziția produsului – iar acest document poate fi bonul fiscal sau factură. Marfa astfel vândută este înlocuită la raft cu marfă de contrabandă;
- **Vânzarea în mediul online** - dezvoltarea canalelor de vânzare virtuală, incluzând aici site-uri proprii, platforme marketplace, rețele de socializare (Facebook/Instagram) și site-uri de vânzări de tip olx/publi24/lajumătate/ebay, au făcut posibilă dezvoltarea unei piețe nefiscalizate a bijuteriilor din aur și argint.
- **Piața bijuteriilor second hand** – trebuie să continue să funcționeze fără a afecta operatorii din domeniu. Însă, va trebui să se desfășoare în așa fel încât să fie evitate metodele de albire a bijuteriilor provenite de pe piața neagră prin metoda amanetării prin persoane fizice interpușe ori prin vânzare către magazinele de bijuterii. Astfel, cu aurul achiziționat sau luat în gaj voluntar de la populație, operatorii pot:
 - prelucra cantitățile colectate de la populație în bijuterii noi (în țară sau în străinătate).
 - vinde cantitățile colectate către traderii de materii prime din metale prețioase.
 - comercializa direct aceste bijuterii, în măsura în care acestea poartă deja o marcă a statului român aplicată după anul 1906 sau dacă sunt însoțite de buletinul de expertiză al ANPC obținut înainte de punerea pe piață de către persoana fizică de la care a fost achiziționat/gajat.
- Casele de licitații sau consignațiile vor putea comercializa în continuare produse second – hand, care se află la prima punere pe piață, prin însoțirea produselor de certificate de testare eliberate de către ANPC în urma expertizării.
- **Valorificarea bijuteriilor deținute de populație** – ca activități fără caracter economic nu va fi afectată de actualul cadru legislativ, aceștia putând să le valorifice în exact aceleași moduri în care o fac și în prezent:

În condițiile în care actualele reglementări au ținut cont doar de dezvoltarea consumului și de transformarea pieței metalelor prețioase din România într-una strict de desfacere, nu și de protejare a capitalului românesc, se impune de urgență adoptarea unor clarificări legislative prin modificarea unor reglementări din Ordonanța de urgență nr.190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România. Se urmărește, astfel, transparentizarea pieței metalelor prețioase și de eradicarea practicilor ilicite cărora producătorii români nu le pot ține piept în absența unor reglementări precise.

Având în vedere argumentele prezentate mai sus, înaintăm Parlamentului României, spre dezbateră și adoptare, prezenta propunere legislativă.

INIȚIATORI

Bogdan HUȚUCĂ – Deputat PNL